

Universitätsbibliothek Wuppertal

Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata hex-kai-triakonta

Theocritus

Francofurti, 1553

XVII

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-724)

χόλια εἰς δ'

ἔδθησιν ἢ σμίραμις δ' πείχος ἀντί πηλοῦ. εἰς μὲν ἔ-
 γώ, ὁ ἐγκωμιῶζων δηλονότι. ἐπεὶ κλέοι θυγατέρες, ἔ-
 τεο κλέας θυγατέρας ἔφη τὰς χάρειτας, δ' γ' δ', ἔτεο
 κλέα ἐν κλισίᾳ πρῶτον ἀπὸ σοῦ χαίρειν ἐν ὄρχο-
 μινῶ ἔθ' μινυείῳ. Ἀπὸ χόλιον πτεθῆσαι, ἀπὸ χό-
 μενον δὲ αὐτὸν ἔφη ταῖς θήβαις, δ' γ' τὰ πτεθρηχθῆμε
 ἐργίνω να ἔθ' ὄρη λαφ. ἔθ' ὄρχομινῶ, ὅπως β' ἀνακρεθίνας ἔ-
 παζός αὐτ' κλυμενὸς ὑπὸ θηβαίων, εἶλε τὰς θή-
 βας, ἢ φόρος ἔταξεν, ἕως οὗ ἡρακλῆς ἔσκαμου τὸς
 θηβαίους ἀπέλυσε, μετὰ χηνικῆς τὸς ὄρχομινῶς.
 ἀκλως μὲν ἐδὼ μίμνομικεν. οὐκ ἂν ἀπέλωμι.
 καλούμενος δ' ἔ, μὲν ὑμῶν ὡ χάρειτες ἢ τῶν μεσῶν,
 πρέσσομαι θαρῶν.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΙΖ. ΤΟ

Θεοκρίτου εἰδύχιον.

Τὸ πρὸν εἰδύχιον εἰς Πηλεμαῖον ἐν Οἰκίᾳ
 ἀελφον ἢ γραπῆαι, ἀρατεία δὲ κέχρηται εἰς βολῆ.

Εκ δὸς ἀρχώμεθα, ἢ εἰς Δία λήπτε μοῖσαι,
 Ἀθανάτων ἐν κείσιν, ἐπὶ ἄειδω μὲν ἀοισαῖς,
 ἀνδρῶν δ' αὖ Πηλεμαῖος ἐν πρώρῳσι λείδω,
 καὶ πύματος ἢ μέσος, ὃ β' προσφρέσας ἀνδρῶν,
 ὁ νοῦς, πᾶν φησὶ πῶν μα ὅταν γραφωμῶν, ὑμνοῦ μὲν
 ἐν Δία ἐν πρώρῳσι, θ' πυμάρις, θ' μέσοις, ἢ Πηλε-
 μαῖος ἐν μνησῶ μὲν ἐν ἀρχῆ, θ' μέσοι, θ' ἐν τέλει το
 πῶν ματος.

Ἐν προλεμαῖον ἔνσω τῆρα, ὅς τις εἶχε τὴν βρενίκην
 γωαῖκα. οὗτος δὲ παλιν ἐπένησε προλεμαῖον ἐν
 λάδελφον, ὅς τις εἶχε γωαῖκα τὴν ἀρσινόω. Σοὶ τή
 να μεμέληρ. ἤρσον ἐν ἐπιμελεία. Ἐφοντίδι ἦν. Τε
 ἀς Ἄ ἀποάσασο ἕμας. Ἀπμεείσω. Ἰὰς σὰς πμάς
 ἀπένειμας ἀυῆ. Κοσφας δὲ ἰδοδι πθίον τι μεθίμας.
 ἔωτ δὲ πρεῖ Φησίν, ἐπεὶ ἡ ἀφοδίτη ἀπκαυαλήσκα
 αὐτὴν, τῶν λουαμεων ἢ πμῶν ἐκοινώνησεν. ἀρξία
 κωάνοφν, σὺ λαοφόνον διομήδεια. ἀρξία εἶπε τὴν
 διομήδεια μντέρα δηΐσώλιν, καθὰ δὲ ἀρξία ἦν, ἀρξία
 εὐθυάτηρ. ἦν δὲ ὀνομαστικῶς Ἐ ἀρξία καλομεί
 νη, καλοσώνιον δὲ φησι ἔν διομήδην, ὅτι ὁ τοσὺ
 ἦν ἐκεῖθεν. Ἐ καὶ σι κόως ἀτίταλλε, ὅτι ὁ φιλα
 δελφ, ἐν κῶ τῆ νήσῳ ἐπένηθη ἔσθ βρενίκας. Ἀν
 πγόνας εὐθυάτηρ βεβαρημένα ὠδύνασιν, ἢ ἔβρε
 νίκη, εὐθυάτηρ ἀνπγόνος θη κασάλδρος το ἀντιπά
 ρου ἀδελφοῦ ἰσπουδακότος τὴν ἐν ἔσθ πειρωσίφ
 φίο Ἰσθαιέων σόνοδον, Ἐ τὴν αὐτίθι θρωμένω πανή
 φφ γμεν, ἢ ἔν ἀγῶνα ἔν ἀγόμενον ἢ ἀρξία ζόμενον το
 σελῶνι Ἐ νόμφας. Ἐν μιᾷ ἕμῃ, φίοπν καταδέο
 κολώναν. φίοτ ἢ βασιλεύς θη κῶ ἀφ' οὗ δ ἀρωτί
 ελον ὠνόμασαι τ' κνίδου. Ἐ ἰσον θρωείεσι νέμαρ πέ
 ρας, ἢ τῶν θρωείων πεντάκλις, λίνδος, ἄλυσθ,
 ἰάλο τ' καμικρος, κῶσ, κνίδος. ἀπεται ἡ κοινὴ ἔσθ τῶν θρω
 σθ εἰς ἄγων ἐν φίοπν, νόμφας, ἀπὸ ἁλωνι, πσεαῖ